

UDENRIGSMINISTERIET

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

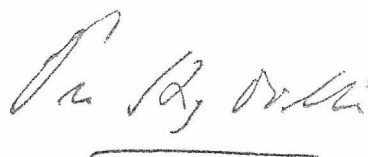
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

1. november 2007

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg fredag den 2. november 2007 – dagsordenspunkt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben – vedlægges Justitsministeriets samlenotat.

P. B. Olsen

Dato: 1. november 2007
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsnr.: 2005-5001/21-0007
Dok.: AVA40577

Samlenotat

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben ('våbendirektivet') (KOM-dokument foreligger ikke)

Nyt notat.

Resumé

Forslaget har til formål at gennemføre den del af FN's protokol om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil (FN's våbenprotokol), som henhører under EU's kompetence. Forslaget skal ses i sammenhæng med EU's politik til bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Forslaget indebærer en række stramninger af våbendirektivets regler om fremstilling, mærkning, erhvervelse, salg, levering, transport, overførsel og registrering af skydevåben mv. Forslaget vurderes ikke at rejse spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet. Forslaget vil have lovgivningsmæssige konsekvenser. Den del af forslaget, der indebærer en række nærmere krav til medlemsstaternes elektroniske registrering af våben, vil sandsynligvis have visse statsfinansielle konsekvenser, men det er på det foreliggende grundlag ikke muligt at fastlægge omfanget heraf. Forslaget vil ikke have samfundsøkonomiske konsekvenser og vurderes ikke at indebære administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning. Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til forslaget. Fra dansk side er man generelt positiv over for den foreslåede skærpelse af EU's lovgivning vedrørende skydevåben, som vil sikre en mere effektiv kontrol med skydevåben inden for EU samt muliggøre ratifikation af FN's Våbenprotokol.

Det portugisiske formandskab forventes at sætte direktivforslaget på dagsordenen for Corepermødet den 14.-15. november 2007 med henblik

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

på politisk enighed og efterfølgende vedtagelse ved første læsning i Europa-Parlamentet den 28.-29. november 2007, hvorefter forslaget vil blive sat på dagsordenen for rådsmødet den 6. december 2007.

2. Baggrund

Rådet vedtog den 16. oktober 2001 en rådsafgørelse om EU's undertegnelse af FN's våbenprotokol, og protokollen blev herefter undertegnet den 16. januar 2002 af EU.

Danmark har undertegnet, men ikke ratificeret FN's våbenprotokol. Det skyldes, at Rådets Juridiske Tjeneste i notat af 6. juli 2001 har anmodet alle medlemsstater om ikke at ratificere protokollen, før den nødvendige regulering på EU-niveau er gennemført, således at EU og medlemsstaterne kan foretage ratifikation samtidig.

Med henblik på at gennemføre FN's våbenprotokol på EU-niveau har Kommissionen foreslået, at der gennemføres en række ændringer i Rådets direktiv af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben.

Rådet har ved brev af 17. maj 2006 fremsendt Kommissionens forslag af 2. marts 2006 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben (KOM (2006) 93 endelig). Dansk sprogversion forelå den 19. maj 2006.

Forslaget er i henhold til TEF artikel 251 forelagt for Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet en udtalelse, men Europa-Parlamentets Udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) har den 7. november 2006 fremlagt et udkast til betænkning om forslag til Europa-Parlamentets beslutning om ændringsforslaget. Udkastet er udarbejdet efter høring af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre anliggender (LIBE), der den 7. november 2006 har afgivet et udkast til udtalelse.

Efterfølgende drøftelser mellem IMCO-udvalget og LIBE-udvalget mandede herefter ud i, at Europa-Parlamentet fremsatte 50 ændringsforslag til det oprindeligt fremsatte forslag fra Kommissionen.

På baggrund af arbejdsgruppedrøftelser og af uformelle forhandlinger med Europa-Parlamentet har formandskabet tilkendegivet, at man agter at præsentere et kompromisforslag for Coreper den 15. november 2007

med henblik på, at Corepers formand efterfølgende meddeler IMCO, at denne tekst vil blive accepteret af et kvalificeret flertal i Rådet.

3. Hjemmelsgrundlag

Forslaget til ændring af våbendirektivet er fremsat under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (TEF), særlig art. 95, stk. 1, hvoraf det bl.a. fremgår, at Rådet vedtager de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

Ændringsforslaget skal i henhold til TEF artikel 95 vedtages ved fælles beslutningstagning efter reglerne i TEF artikel 251.

4. Nærhedsprincippet

Kommissionen har i forhold til det oprindeligt fremsatte forslag anført, at forslaget er begrundet i EU's tilslutning til FN's våbenprotokol, hvilket i sagens natur indebærer internationale forpligtelser, som skal opfyldes.

Regeringen finder, at nærhedsprincippet i det oprindelige forslag må anses for overholdt, da forslaget har til formål at opfylde de forpligtelser, der følger af Rådets afgørelse af 16. oktober 2001 om EU's undertegnelse af FN's våbenprotokol, hvilket kun kan ske ved gennemførelse af lovgivning på EU-plan. Det bemærkes i øvrigt, at forslaget vedrører bekæmpelse af organiseret kriminalitet af grænseoverskridende karakter.

Regeringen finder imidlertid også, at to nye elementer, der på baggrund af de uformelle forhandlinger med Europa-Parlamentet tegner til at komme ind i forslaget, rejser nye spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet.

Det ene af disse elementer indebærer, at hver medlemsstat senest den 31. december 2014 skal have etableret enten en central database eller et system af flere elektroniske registreringssystemer, der er tilkøbt et nationalt kontaktpunkt, hvor identifikationsoplysninger om våbnene skal gemmes i 20 år. Det er regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt også i relation til denne del af forslaget, da den ordning, der foreslås, er begrundet i ønsket om hurtigt og effektivt at kunne foretage sporing af våben, og dermed må anses for at have en naturlig sammenhæng med den bekæmpelse af organiseret kriminalitet af grænseoverskridende karakter, der er en del af det overordnede formål.

Det andet element indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til bl.a. at sikre, at kun personer, der ikke kan antages at være til fare for dem selv eller den offentlige orden eller sikkerhed, skal kunne meddeles våbentilladelser. Medlemsstaterne kan ligeledes efter forslaget tilbagekalde en våbentilladelse, hvis den person, til hvem tilladelsen er meddelt, ikke længere opfylder denne betingelse. Det er i forslaget angivet, at hvis den pågældende person er dømt for en voldelig forsætlig forbrydelse, skal dette være en indikation af, at fare er til stede. Det er regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt også i relation til denne del af forslaget, navnlig henset til, at der ikke pålægges medlemsstaterne en egentlig forpligtelse til at nægte henholdsvis tilbagekalde våbentilladelser som følge af domfældelse for et strafbart forhold.

5. Formål og indhold

Forslaget har til formål at gennemføre den del af FN's protokol om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil fra 2001 (FN's våbenprotokol), som henhører under EU's kompetence.

FN's våbenprotokol knytter sig til FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (også kaldet Palermo-konventionen) fra 2000 og har til formål at styrke det internationale samarbejde med henblik på at forebygge, bekæmpe og udrydde ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil.

Kommissionens forslag berører ikke de aspekter af protokollen, der ligger uden for anvendelsesområdet for direktiv 91/477, f.eks. den import- og eksportkontrol, som medlemsstaterne udfører ved EU's ydre grænser.

Forslaget, som det tager sig ud efter formandskabets forslag til kompromistekst, indebærer navnlig følgende:

Ændringsforslag 13 indebærer, at der i våbendirektivets artikel 1 indsættes en definition af "skydevåben", der ud over almindelige skydevåben også omfatter våben, der ligner skydevåben, og som på grund af den måde de er konstrueret på eller de materialer, de er fremstillet af, kan ombygges hertil.

Ændringsforslag 14, 15, 16, 18 og 19 indebærer, at der ligeledes i direktivets artikel 1 indsættes definitioner af våbendele, ammunition, sporing, våbenmæglere og våbenhandlere med henblik på at tydeliggøre, hvad der menes med disse formuleringer i direktivets øvrige artikler.

Ændringsforslag 20 og 21 indebærer, at der i direktivets artikel 1 endvidere indsættes definitioner af "ulovlig fremstilling" og "ulovlig handel" med skydevåben og dele og ammunition hertil.

Ved "ulovlig fremstilling" forstås fremstilling eller samling af skydevåben og dele og ammunition hertil ved anvendelse af dele og komponenter, der har været genstand for ulovlig handel, uden licens eller tilladelse udstedt i henhold til national ret af en kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor fremstillingen eller samlingen finder sted, eller uden mærkning af skydevåbnene ved fremstillingen som krævet efter våbendirektivet.

Ved "ulovlig handel" forstås erhvervelse, salg, levering, transport eller overførsel af skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil fra eller gennem en medlemsstats område til en anden medlemsstats område, hvis en af de berørte medlemsstater ikke tillader det i overensstemmelse med dette direktiv, eller hvis skydevåbnene ikke er mærket i overensstemmelse med våbendirektivet.

Ændringsforslag 22 indebærer, at der i direktivets artikel 1, stk. 4, indsættes en beskrivelse af ordningen vedrørende europæiske våbenpas, der kan benyttes af jægere eller konkurrenceskytter, når disse medbringer deres våben på rejser til andre medlemsstater i forbindelse med jagt- eller skyttearrangementer.

Ændringsforslag 25 indebærer, at der i våbendirektivets artikel 4, stk. 1, indføres et krav om, at medlemsstaterne for at kunne identificere og spore alle skydevåben sikrer, at der ved fremstillingen af et skydevåben påsættes dette et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår og serienummer, eller at der anvendes et andet unikt og brugervenligt mærke bestående af enkle geometriske symboler i kombination med en numerisk eller alfanumerisk kode, som gør det nemt for alle stater at identificere fremstillingslandet. Den pågældende mærkning skal sidde på en del af skydevåbnet, hvis ødelæggelse vil indebære, at våbnet bliver ubrugeligt.

Ændringsforslag 26 indebærer, at der i direktivets artikel 4, stk. 1, desuden indføres et krav om mærkning af enhver pakke med færdig ammunition, der angiver fabrikantens navn, identifikationsnummer (lot), kaliber og type.

Ændringsforslag 27 indebærer, at der i direktivets artikel 4, stk. 2, indføres et krav om, at våbenhandlere skal have en autorisation, som meddeles på baggrund af en undersøgelse af den pågældendes professionelle og personlige integritet samt den pågældendes kundskab vedrørende våben.

Ændringsforslag 28 indebærer, at der i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsættes en forpligtelse for hver medlemsstat til senest den 31. december 2014 at have etableret enten en central database eller et system af flere elektroniske registreringssystemer, der er tilkoblet et nationalt kontaktpunkt, hvor identifikationsoplysninger om våbnene (type, fabrikat, model, kaliber, serienummer og navn og adresse på leverandører, erhververe og besiddere af våbnene) skal gemmes i 20 år.

Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at våbenhandlere i deres aktivitetsperiode fører et register over til- og afgang af våben med oplysninger, der gør det muligt at identificere og spore våbnene, herunder oplysninger om type, fabrikat, model, kaliber, serienummer samt navne på leverandører og erhververe af våbnene. Ved ophør af våbenhandlerens aktiviteter skal registeret indleveres til den nationale myndighed, der er ansvarlig for det nationale registreringssystem.

Ændringsforslag 29 og 30 indebærer, at medlemsstaterne i direktivets artikel 4, stk. 3, pålægges at sikre, at alle våben, der placeres på markedet, er mærkede og registrerede i overensstemmelse med direktivets krav herom, og at skydevåben kan spores til deres til enhver tid værende ejer.

Ændringsforslag 31 indebærer, at der i direktivet indsættes en ny artikel 4 a, der indfører et krav om, at skydevåben kun skal kunne erhverves af personer, der har tilladelse hertil.

Ændringsforslag 32 indebærer, at der i direktivets artikel 5 indføres nogle minimumskrav til, hvilke personer der må erhverve og besidde våben, herunder at man skal være over 18 år. Bestemmelsen indebærer endvidere en forpligtelse for medlemsstaterne til bl.a. at sikre, at kun personer, der ikke kan antages at være til fare for dem selv eller den offentlige orden eller sikkerhed, skal kunne meddeles våbentilladelser. Medlemssta-

terne kan ligeledes efter den foreslåede bestemmelse tilbagekalde en våbentilladelse, hvis den person, til hvem tilladelsen er meddelt, ikke længere opfylder denne betingelse. Det er i forslaget angivet, at hvis den pågældende person er dømt for en voldelig forsætlig forbrydelse, skal dette være en indikation af, at fare er til stede.

Ændringsforslag 34 indebærer, at medlemsstaterne i direktivets artikel 6 pålægges at sikre, at erhvervelse af skydevåben, dele og ammunition via fjernsalg kontrolleres nøje. Dette skal dog ikke gælde for våbenhandleres erhvervelse.

Ændringsforslag 38 indebærer, at der i direktivets artikel 11, stk. 3, indføres en forpligtelse for våbenhandlere til, i god tid inden en våbenoverførsel finder sted, at indberette de i artikel 11, stk. 2, 1. led, angivne oplysninger til den ansvarlige nationale myndighed, der, når dette er hensigtsmæssigt, skal gennemføre inspektioner for at sikre at oplysningerne er korrekte.

Ændringsforslag 39 indeholder en præcisering af, hvordan reglerne i direktivets artikel 12 hænger sammen med ordningen vedrørende det europæiske våbenpas.

Ændringsforslag 41 indebærer, at der i direktivets artikel 13 indsættes et krav om at medlemsstaterne sørger for at underrette hinanden om overførsler af skydevåben mv., senest når overførslen finder sted, samt at eventuelle transitmedlemsstater ligeledes underrettes, hvis dette er hensigtsmæssigt.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Forslaget er i henhold til TEF artikel 251 forelagt for Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har endnu ikke har afgivet en udtalelse, men Europa-Parlamentets Udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) har den 7. november 2006 fremlagt et udkast til betænkning om forslag til Europa-Parlamentets beslutning om ændringsforslaget. Udkastet er udarbejdet efter høring af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre anliggender (LIBE), der den 7. november 2006 har afgivet et udkast til udtalelse.

Det fremgår af betænkningen, at Udvalget om det Indre marked og Forbrugerbeskyttelse finder, at det er på høje tid, at våbenprotokollens bestemmelser indarbejdes i EU-lovgivningen. Udvalget finder endvidere, at

den aktuelle revision af våbendirektivet ikke bør begrænses til de punkter, der er nævnt i FN's protokol, men at der bør medtages alle relevante elementer, som vil kunne forbedre personsikkerheden. Udvalget foreslår derfor navnlig, at våbendirektivets anvendelsesområde udvides, at der indføres en mere omfattende mærkning og registrering af skydevåben mv., at medlemsstaterne udveksler oplysninger, at der etableres fysiske tilsyn ved våbenoverførsler, at der indføres fælles retningslinier for deaktivering, samt at der indføres supplerende sikkerhedsforanstaltninger ved erhvervelse af våben.

Efterfølgende drøftelser mellem IMCO-udvalget og LIBE-udvalget mundede herefter ud i, at Europa-Parlamentet fremsatte 50 ændringsforslag til det oprindeligt fremsatte forslag fra Kommissionen.

7. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

7.1. Definition af skydevåben mv.

Våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 7-9, omfatter efter sin ordlyd:

- skydevåben samt piber, låsestole, aftagelige magasiner, baskyler og ammunition til skydevåben,
- ammunition til skydevåben, derunder også patronhylstre, tændskruer, fænghætter, brandrør og projektiler,
- signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben,
- lydæmpere, såfremt de er konstrueret til montering på skydevåben, og
- optisk elektroniske sigtemidler med lysstråle eller med elektronisk lysforstærknings- eller infrarødt udstyr, såfremt de er konstrueret til montering på skydevåben.

Luft- og fjederbøsser, samt visse indstikningspatroner, slagteapparater og antikke skydevåben er dog undtaget efter våbenlovens § 1, stk. 2, og våbenbekendtgørelsens § 1, stk. 1.

7.2. Fremstilling af skydevåben mv.

Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren, eller den han bemyndiger dertil, at fremstille skydevåben mv., jf. våbenlovens § 1, stk. 1.

Fremstilling af skydevåben mv., som er konstrueret til militær anvendelse, kræver endvidere tilladelse fra justitsministeren efter krigsmateriellovens § 2. Det følger dog af krigsmateriellovens § 14, at justitsministeren kan meddele dispensation fra tilladelseskravet til virksomheder, der kun i

ringe omfang fremstiller krigsmateriel, udelukkende fremstiller sprængstoffer eller krudt, eller som udelukkende beskæftiger sig med underordnede delprocesser i fremstillingen.

Anvendelse af dele og komponenter, der har været genstand for ulovlig handel i forbindelse med fremstilling af skydevåben mv., er ikke selvstændigt kriminaliseret i dansk ret. Producenten vil dog kunne straffes, hvis han selv har medvirket til den forudgående lovovertrædelse, f.eks. ulovlig indførsel af de pågældende dele eller komponenter.

Fremstilling af skydevåben uden identifikationsmærkning er som udgangspunkt ikke strafbart efter dansk ret. Der kan dog stilles vilkår om identifikationsmærkning i fremstillingstilladelsen.

7.3. Ulovlig handel med skydevåben mv.

Såvel indførsel som udførsel af skydevåben mv. kræver tilladelse, jf. våbenlovens § 1, stk. 1, og § 6, stk. 1.

Der gælder visse undtagelser for indførsel og udførsel af jagtvåben og ammunition til jagtvåben, jf. våbenbekendtgørelsen § 27-29 og bekendtgørelse om erhvervelse, besiddelse og transport af skydevåben for personer bosiddende i et EF-land. Disse undtagelser er gennemført i overensstemmelse med våbendirektivet.

Våbentransport er reguleret i våbenlovens § 7 a. Bestemmelsen forbyder transport af våben mv. til en række navngivne tredjelande, der er omfattet af en FN-, EU- eller OSCE-våbenembargo. Herudover er transport af våben mv. mellem tredjelande forbudt, hvis afsender- og modtagerlandet ikke har meddelt de nødvendige tilladelser til henholdsvis eksport og import. Justitsministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra forbuddet i § 7 a.

7.4. Mærkning af skydevåben mv.

Der gælder ingen særlige regler for våbenfabrikanter mærkning af skydevåben mv. Det følger dog af våbenlovens § 3, stk. 1, at justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at skydevåben mv. skal påføres identifikationsnummer.

Denne bemyndigelse er udnyttet i våbenbekendtgørelsen § 42, hvorefter det fremgår, at politiet kan pålægge indehavere af skydevåben mv., som

ikke har et fabriksnummer, at forsyne disse med et identifikationsnummer efter politiets nærmere bestemmelse.

Forfalskning eller ulovlig sletning, fjernelse eller ændring af våbenmærkninger vil efter omstændighederne kunne straffes efter straffelovens § 176, stk. 3.

7.5. Opbevaring af våbenbøger

Våbendirektivets krav vedrørende godkendelse og autorisation mv. af våbenhandlere er gennemført i våbenbekendtgørelsens §§ 30-31.

Det fremgår af våbenbekendtgørelsens § 32, at en erhvervsdrivende, der har tilladelse efter våbenbekendtgørelsens § 30 og 31, skal føre en våbenbog, som er godkendt af politiet, over samtlige køb og salg af skydevåben. Tilsvarende gælder for skydevåben, som er indleveret til reparation, opbevaring eller er taget i kommission. I våbenbogen skal foretages sådanne optegnelser, at der kan ske identifikation af de enkelte skydevåben ved optegnelse af type, mærke, model, kaliber og fabriksnummer eller identifikationsnummer. Der skal endvidere kunne ske identifikation af leverandør, erhverver og den, som indgår aftale om reparation mv. Våbenbøgerne skal opbevares i mindst 5 år, uanset om den pågældende har stoppet sin erhvervsvirksomhed.

7.6. Strafferammer

Fremstilling, indførsel, udførsel og transport af skydevåben mv. uden tilladelse (eller dispensation), jf. våbenlovens §§ 1, 6 og 7 a, straffes i medfør af våbenlovens § 10, stk. 1, med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år.

Er der tale om forsætlig fremstilling, indførsel, udførsel eller transport af våben, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, f.eks. automatiske skydevåben, kan forholdet henføres under straffelovens § 192 a, hvor strafferammen er fængsel indtil 6 år. Sker overtrædelsen af § 192 a med forsæt til terrorisme, er strafferammen fængsel indtil livstid i medfør af straffelovens § 114 stk. 1, nr. 6.

Fremstilling af krigsmateriel uden den fornødne tilladelse (eller dispensation) kan straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år, jf. krigsmateriellovens § 15.

Overtrædelser våbenbekendtgørelsens § 32 og § 42 straffes ligeledes med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år, jf. bekendtgørelsens § 43, stk. 1 og 3.

Strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 176, stk. 3, om forvanskning af mærker mv. er bøde eller fængsel i indtil 3 år, jf. bestemmelsens stk. 1.

7.7. Forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget til ændring af våbendirektivet vurderes at ville have lovgivningsmæssige konsekvenser, navnlig for så vidt angår våbenlovens definition af skydevåben mv. og mærkning af skydevåben.

Det er således tvivlsomt, om udtrykket ”skydevåben, dele, komponenter og ammunition hertil” på alle punkter svarer til den i våbenlovens § 1, stk. 1, indeholdte definition af skydevåben mv. Det bemærkes, at udtrykket må fortolkes i overensstemmelse med FN’s våbenprotokols artikel 3, som bl.a. ses at omfatte dele af skydevåben, der ikke udtrykkeligt er nævnt i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1. Endvidere er våben, der kan konverteres til skydevåben, ikke omfattet af den nuværende definition af skydevåben i lovens § 1, stk. 1.

For så vidt angår mærkning af skydevåben mv. må det i øvrigt anses for tvivlsomt, om bemyndigelsesbestemmelsen i våbenlovens § 3, stk. 1, er tilstrækkelig til at gennemføre alle forslaget bestemmelser om mærkning, af skydevåben og ammunition mv.

Forslaget forudsætter endvidere en udvidelse af transportforbuddet i våbenlovens § 7 a, som alene omhandler transport af våben mellem lande uden for EU, og som alene forbyder transport af skydevåben mv. *til og fra* lande, som ikke har meddelt tilladelse hertil (indførsels- og udførsels-tilladelse), men derimod ikke transport *gennem* lande, der ikke har meddelt tilladelse hertil (transittilladelse).

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om ændring af våbendirektivet vurderes at kunne have statsfinansielle konsekvenser som følge af den del af forslaget, der indebærer en række nærmere krav til medlemsstaternes elektroniske registrering af våben.

Dette hænger sammen med, at politiets våbenregister ikke p.t. indeholder alle de oplysninger, som forslaget lægger op til. Det følger således bl.a. af våbenbekendtgørelsens § 13, at skytteforeninger, der anskaffer eller besidder skydevåben, selv er ansvarlige for registrering af oplysninger om type, mærke, model, kaliber og fabrikations- eller identifikationsnummer.

Det vil derfor sandsynligvis indebære visse økonomiske konsekvenser at etablere et system, der opfylder alle kravene i forslaget, men på det foreliggende grundlag er det ikke muligt at fastlægge det nærmere omfang heraf.

Forslaget om ændring af våbendirektivet vurderes ikke at have samfundsøkonomiske konsekvenser eller administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

9. Høring

Det oprindelige forslag er sendt i høring hos følgende organisationer:

Advokatrådet, Fagligt Fælles Forbund, Danmarks Rederiforening, Dansk Skibsmæglerforening, Dansk Industri, Dansk Handel & Service, Scandinavian Airlines, Mærsk Air, Erhvervsflyvningens Sammenslutning, Danske Speditører, Dansk Transport og Logistik, Danske Våbenhandleres Brancheforening, Dansk Bøssemager og Vaabenhandler Forening, Vaabenhistorisk Selskab, Dansk Skytte Union, De Danske Skytteforeninger, Danmarks Jægerforbund, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Retspolitisk Forening.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra Advokatrådet, Danmarks Rederiforening, Dansk Industri, Vaabenhistorisk Selskab, Dansk Land- og Strandjagt.

Danmarks Rederiforening anfører om maritim transport, at der i direktivforslaget tales om transport m.v. *fra* eller *gennem* en EU-medlemsstat *til* en anden EU-medlemsstat, dvs. handel med våben, hvor et eller flere EU-lande er direkte involveret. For så vidt angår skibsfarten formoder Danmarks Rederiforening, at transport *gennem* et lands område betyder passage af et lands søterritorium. I Europa betyder det, at det f.eks. kan blive aktuelt at skulle indhente transittilladelser fra Storbritannien/Frankrig ved passage af Den engelske Kanal, Spanien ved passage af Gibraltar Strædet og fra Danmark/Sverige ved passage af danske stræder.

Danmarks Rederiforening finder, at det er en bureaukratisk og unødvendig stramning at kræve transittilladelser, når der i forvejen forligger indførsels- og udførselstilladelse fra lande, der må forventes at have givet tilladelse på samme præmisser, som en transittilladelse skal vurderes.

Af Justitsministeriets grundnotat fremgår det endvidere, at man som en konsekvens af en ændring af direktivet finder det nødvendigt at udvide transportforbuddet i våbenlovens § 7 a således, at der ikke kun stilles krav om indførsels- og udførselstilladelse fra de lande *til* og *fra* en våben-transport vedrører, men også fra lande *gennem* hvilke transporten foretages (transittilladelse). Denne udvidelse er ikke begrænset til EU.

Det medfører, at der uden for Europa skal udstedes transittilladelser af relevante lande ved passage af f.eks. Suez Kanalen, Panama Kanalen eller Malacca Strædet. I visse tilfælde vil man skulle indhente transittilladelse fra lande, der står uden for den normale verdensorden. Ved passage af Hormuz Strædet i Den persiske Golf kan man i visse situationer skulle indhente transittilladelse fra Iran.

Udover at det vil være bureaukratisk vanskeligt at få de fornødne transittilladelser fra mange tredjelande, må det også forventes, at en række lande vil betragte det som handelspolitisk eller udenrigspolitisk uacceptabelt at skulle afgive informationer om deres handel med våben m.v. til lande, der ikke er direkte involveret i transaktionen eller et land, som i sig selv indebærer en sikkerhedsrisiko.

Vaabenhistorisk Selskab oplyser, at Vaabenhistorisk Selskab kan tiltræde ændringsdirektivet, dog med det ændringsforslag, at våbensamlere skal kunne få samletilladelse til alle våben før år 1900 på betingelse af, at der afgives erklæring om, at man ikke har ammunition til disse samt at våbnene opbevares i henhold til gældende lovgivning.

Dansk Land- og Strandjagt oplyser, at Dansk Land- og Strandjagt finder det rigtigt, at våbenloven skærpes i EU-regi med hensyn til foranstaltninger, der begrænser handel med illegale våben og dele dertil. Direktivforslaget omhandler hovedsageligt kriminalitetsbegrænsninger og kun sporadisk, hvad våben legalt anvendes til, herunder bl.a. jagt.

Dansk Land- og Strandjagt er bekendt med, at jagtvåben uheldigvis misbruges kriminelt, og imødeser derfor en opstramning, som det sås med

lovkravet om opbevaring af jagtvåben og skydevåben generelt (lovkravsregistrerede) i godkendte våbenskabe.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Fra dansk side er man overordnet set positiv over for den foreslåede skærpelse af EU's lovgivning vedrørende skydevåben, som vil medvirke til at sikre en mere effektiv kontrol med skydevåben inden for EU. Navnlig finder man det vigtigt, at der gennemføres den nødvendige regulering på EU-niveau, således at EU og medlemsstaterne kan gå i gang med den videre ratifikationsproces i forhold til FN's våbenprotokol.

For så vidt angår det konkrete forslag er Danmark tilfreds med, at forslaget, som har til formål at gennemføre FN's våbenprotokol, i vidt omfang anvender protokollens sprogbrug, hvilket sikrer en høj grad af ensartethed mellem de to regelsæt.

Med hensyn til spørgsmålet om transittilladelser, jf. Danmarks Rederiforenings høringssvar, bemærkes det, at direktivforslaget ikke pålægger medlemsstaterne forpligtelser, som går videre, end hvad der allerede følger af FN's våbenprotokol, som blev undertegnet af Danmark i 2001. Der er således ikke tale om, at Danmark med de foreslåede ændringer af våbendirektivet pålægges nye internationale forpligtelser på dette punkt.

For så vidt angår transit indebærer direktivforslaget alene, at medlemsstaterne forpligtes til at kriminalisere overførsel af skydevåben mv. fra eller gennem en medlemsstats område til en anden medlemsstats område i tilfælde, hvor en af de berørte medlemsstater ikke tillader det i overensstemmelse med våbendirektivet. Forslaget til ændringsdirektiv pålægger ikke medlemsstaterne at kræve transittilladelser i videre omfang end hidtil.

I øvrigt bemærkes, at kravet om transittilladelse i våbenprotokollen må anses for at være begrænset til transport af skydevåben mv. over landterritorium.

Ændringsdirektivet indebærer efter Justitsministeriets opfattelse ikke krav om transittilladelse ved søtransport som forudsat af Danmarks Rederiforening.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget har været drøftet på møder i den tværfaglige gruppe vedrørende organiseret kriminalitet den 20. juni 2006, den 7. juli 2006, den 4. september 2006, den 17. november 2006, den 20. december 2006, den 28. juni 2007, den 11. maj 2007, den 19. juli 2007, den 23. september 2007 og den 24. oktober 2007.

Forslaget har endvidere været drøftet på møder i arbejdsgruppen for teknisk harmonisering (våben) den 19. februar 2007, den 26. februar 2007 og den 2. marts 2007.

De øvrige medlemsstater har overordnet set været positive overfor forslaget.

Der ses ikke i øvrigt at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til forslaget.

12. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben samt et grundnotat om forslaget er sendt til Folketingets Europaudvalg den 3. juli 2006.

Endvidere er et nærhedsnotat om forslaget sendt til Folketingets Europaudvalg den 12. juni 2006.